

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési hivatal

Irományszám: T/10745/7

Érkezett: 2009 OKT 08.

Módosító javaslat

Dr. Katona Béla

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök úr!

A Hárszabály 94. § (1) és (3) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról szóló T/10745. számú törvényjavaslathoz a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 1. §-a az alábbiak szerint módosul:

„1. §

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) E törvény hatálya a termékdíjköteles termékre, és a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos tevékenységre terjed ki.

(2) E törvény alkalmazásában termékdíjköteles termék:

- a) a gumibroncs (II. Fejezet);
- b) a csomagolás (III. Fejezet);
- c) az egyéb kőolajtermék (V. Fejezet);

- d) az akkumulátor (VI. Fejezet);
 - e) a reklámhordozó papír (VIII. Fejezet);
 - f) az elektromos és elektronikai berendezés (IX. Fejezet).
- (3) Termékdíjköteles termék forgalomba hozatala vagy saját célú felhasználása esetén környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) kell fizetni.
- (4) A termékdíjat
- a) a termékdíjköteles termék első belföldi forgalomba hozója vagy saját célú felhasználója,
 - b) belföldi előállítású egyéb kőolajtermék és reklámhordozó papír esetében az első belföldi forgalomba hozó első vevője, vagy
 - c) bérnyújtás esetén a termékdíjköteles termék bér gyártatója [a továbbiakban a)-c) pontok együtt: kötelezett]
- fizeti meg.
- (5) Saját célú felhasználásnak minősül a termékdíjköteles termék, ideértve más termék tartozékaként vagy alkotórészeként:
- a) a kötelezett saját vagy alkalmazottja magánszükséglete kielégítésére való felhasználása;
 - b) a számvitelről szóló törvényben meghatározott
 - ba) alapkutatás,
 - bb) alkalmazott kutatás,
 - bc) kísérleti fejlesztés,
 - bd) beruházás,
 - be) felújítás,
 - bf) karbantartáskeretében való felhasználása;
 - c) megsemmisítése (alaktalanítása), elfogyasztása;
 - d) minden más, az a)-c) pontokban nem említett használata, ami nem a számvitelről szóló törvényben meghatározott saját termelésű készlet létrehozását eredményezi.
- (6) Csomagolás esetén továbbá saját célú felhasználásnak minősül a csomagolás elválasztása a terméktől.
- (7) A termékdíjköteles termék általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adóraktárba való beraktározása és az adóraktáron belüli értékesítése nem minősül forgalomba hozatalnak.
- (8) Nem kell termékdíjat fizetni az után a tartós, újrahasználatos eszköz után, amely a szállítás, a kezelés vagy az egymás tetejére rakódás megkönnyítését szolgálja. Az ilyen eszköz a számvitelről szóló törvény szerinti tárgyi eszköznek minősül.

2. A törvényjavaslat az alábbi 13. §-sal egészül ki:

„13. §

A Kt. 23. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § A visszaigénylésre jogosult vevő kérésére a számlán a teljesítés dátumát, illetve a számlán vagy annak mellékletén a termékdíj mértékét, valamint összegét tételenként és összesen fel kell tüntetni.”

INDOKOLÁS

1. A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. §-a határozza meg a törvény személyi és tárgyi hatályát, felsorolja a termékdíj fizetésére kötelezettek körét, illetve a termékdíjköteles termékeket. Módosító indítványom azt célozza, hogy azok az eszközök után ne kelljen termékdíjat fizetni, melyek a becsomagolt termékek szállítását, kezelését vagy egymásra rakódását segítik elő. Az ilyen eszközök – például a raklap vagy a műanyag ládák bizonyos típusa – nagyon tartósak, gyakran éveken keresztül folyamatosan használatban vannak és nem kapcsolódnak közvetlenül egy-egy termék csomagolásához, ezért nem indokolt, hogy a többi csomagolóanyaggal essenek azonos mérlegelés alá a díjfizetés szempontjából. Indítványom eredményeként az ilyen eszközöket tehát nem csomagolásnak, hanem a számvitelről szóló törvény szerinti tárgyi eszközként kellene a könyvelésben kimutatni. Ez összhangban lenne a nemzetközi gyakorlattal is, mely ezeket az eszközöket nem tekinti a csomagolás részének.

2. A módosító javaslat 2. pontja a törvényjavaslatot egy új 13. §-sal egészítené ki, vagyis a Kt. 23. §-át pontosítja oly módon, hogy a számlán bizonyos tételeket csak a visszaigénylésre jogosult vevő kérésére kell feltüntetni. A számlán való feltüntetés szó szerinti – egyes esetekben abszurd – előírását csak komoly, számítógépes számlázó program segítségével tudják a kötelezettek teljesíteni, miközben az adatok részletes feltüntetése csak rendkívül kevés áruértékesítési ügyletben (export vagy alapanyagként beépítés miatt visszaigénylő vevő esetén) bír jelentőséggel. A jogszabályok teljesítése aránytalanul nagy adminisztrációs és anyagi terhet ró a vállalkozásokra.

Ugyan a T/10745. számú törvényjavaslat nem tartalmazza a Kt. 23. §-ának módosítását, de a Hárszabály 94. § (3) bekezdése lehetővé teszi, hogy a módosító indítvány a jogszabály módosítással nem érintett részére irányuljon, ha az tartalma miatt nyilvánvalóan szükséges. A T/10745. számú javaslat olyan átfogó, koncepcionális módosítást hajt végre, amelynek eredményeként megváltozik a törvény §-ainak fele, az értelmező rendelkezések pedig teljes

mértékben. Ezek a díjfizetéssel kapcsolatos módosítások nyilvánvalóan összefüggnek a számlaadási kötelezettséggel. Hiányossága a törvényjavaslatnak, hogy ezt a rendelkezést nem módosítja, javaslatom ezt a hiányosságot orvosolja, ezért az házsabályszerűnek tekintendő.

Budapest, 2009. október 8.

Szatmáry Kristóf

Fidesz - Magyar Polgári Szövetség